

200704414/1.

Datum uitspraak: 24 juli 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/37035 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 22 mei 2007 in het
geding tussen:**

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 oktober 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister), voor zover thans van belang, geweigerd om appellant ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij besluit van 21 juli 2005 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 mei 2007, verzonden op 31 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 10 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie te kennen gegeven geen reactie in te zullen dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

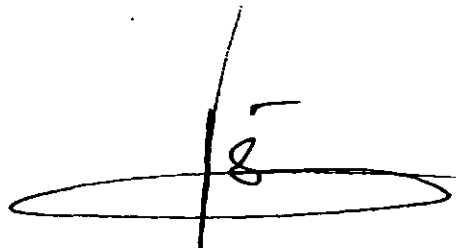
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 juli 2007

248.

Verzonden: 24 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal line through it, and a small 'e' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

II

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 05/37035

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
 van Burundische nationaliteit,
 V-nummer:
 eiser,
 gemachtigde: mr. E.J.P. Cats, advocaat te Emmen,

en

DE MINISTER VAN JUSTITIEvoorheen DE MINISTER VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE,

(Immigratie-en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage;

verweerder,

gemachtigde: mr. D. Schuldink, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 1 september 1999 heeft eiser een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling. Verweerder heeft bij beschikking van 7 oktober 2004 ambtshalve beslist dat aan eiser geen verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, onder de beperking "tijdsverloop in de asielprocedure", als bedoeld in artikel 14, eerste lid aanhef en onder e, Vreemdelingenwet 2000, Vw 2000, wordt verleend.

1.2. Eiser heeft daartegen op 3 november 2004 bezwaar gemaakt. De gronden van het bezwaar zijn bij schrijven van 1 december 2004 nader aangevuld. Bij beschikking van 21 juli 2005 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.3. Bij beroepsschrift van 17 augustus 2005 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld bij de rechtbank. De gronden van het beroep zijn bij schrijven van 11 oktober 2005 bij de rechtbank ingediend.

1.4. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.5. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 16 februari 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummer: Awb 05/37035

blad 2

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1 Verweerder heeft ambtshalve besloten dat aan eiser geen verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd wordt verleend op grond van het zogenoemde driejarenbeleid. Voornoemde beslissing betreft de reguliere vergunning onder de beperking "tijdsverloop in de asielprocedure", inhoudende dat sedert de indiening van de asielaanvraag meer dan drie jaar is verstreken terwijl daarop nog niet onherroepelijk is beslist. Verweerder heeft ter motivering van zijn besluit verwezen naar het beleid als neergelegd in de Vreemdelingen-circulaire 2000, daarna Vc 2000, in C2/9.3., aangaande de contra-indicaties in het kader van het driejarenbeleid. Een van de contra-indicaties is dat de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. Indien tijdens de driejarentermijn een strafbaar feit is gepleegd, te weten een misdrijf, terzake waarvan een serieuze verdenking is ontstaan, een transactie heeft plaatsgevonden dan wel een veroordeling, dan wordt aangenomen dat de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde. Gelet op de justitiële documentatie van eiser, waaruit blijkt dat eiser in de relevante periode bij herhaling een misdrijf heeft gepleegd waarop transacties zijn gevolgd, stelt verweerder zich op het standpunt dat er sprake is van een contra-indicatie die aan verlening van de vergunning in de weg staat.

2.2 Eiser stelt zich op het standpunt dat de weigering om hem een vergunning te verlenen vanwege bijzondere omstandigheden onevenredig is. Eiser heeft op 1 september 1999 een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend waarop nog immer niet is beslist. Dat gegeven in combinatie met het feit dat eiser ten tijde van zijn asielaanvraag pas 17 jaar oud was, is het niet verwonderlijk dat het tot ontsporingen is gekomen. In plaats van het bieden van ondersteuning en begeleiding aan eiser, heeft verweerder eiser jarenlang aan het lijntje gehouden. Eiser is van mening dat het te ver gaat dat de transacties die hij heeft aanvaard in de weg staan aan vergunningverlening. Eiser meent dat gelet op zijn jonge leeftijd en de bijzondere omstandigheid waarin hij verkeerde, verweerder had moeten motiveren waarom in dit geval niet van het bestaande beleid had kunnen worden afgeweken. Eiser stelt dat verweerder toepassing had moeten geven aan artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht, Awb, en van de inherente afwijkingsbevoegdheid gebruik had moeten maken.

Becoördeling van het beroep

2.3 De verblijfsvergunning regulier, zoals bedoeld in artikel 14, Vw 2000, kan worden afgewezen op de gronden genoemd in artikel 16, eerste lid, Vw 2000. Meer specifiek is in dit geding uit vorenstaande bepaling het gestelde onder d aan de orde. Het driejarenbeleid is neergelegd in de Vc 2000, onder paragraaf C2/9.

2.4 Ten aanzien van de verlening van de onderhavige verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'tijdsverloop in asielprocedure' stelt de rechtbank allereerst vast dat tussen partijen niet in geschil is dat eiser het ingevolge dit beleid vereiste relevante tijdsverloop heeft opgebouwd. Ook zijn partijen het erover eens dat er sprake is van een contra-indicatie. Eiser is namelijk veroordeeld wegens bedreiging met geweld, waarvoor hij een transactie heeft aanvaard. Uit paragraaf C2/9.3 blijkt dat er sprake is van een contra-indicatie wanneer de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. Het dient daarbij te gaan om het plegen van een misdrijf, gepleegd tijdens de driejarentermijn. Ook als er een transactie heeft plaatsgevonden is er sprake van een contra-indicatie.

Zaaknummer: Awb 05/37035

blad 3

2.5 De rechtbank stelt vast dat enkel in geschil is het antwoord op de vraag of in het kader van de belastingafweging verweerder in redelijkheid aan verzoeker een contra-indicatie heeft kunnen tegenwerpen, als gevolg waarvan verzoeker niet in aanmerking komt voor een vergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'tijdsverloop in de asielprocedure'.

2.6 Uit de uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) van 19 maart 2004, JV 2004, 190, en van 27 mei 2005, nr. 200501285/1, gezien in samenhang met de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 12 januari 2005, Awb 03/12194, blijkt dat de ABRS het beleid van verweerder, als vermeld in paragraaf C2/9.3 Vc 2000, niet kennelijk onredelijk acht.

2.7 Eiser heeft aangevoerd dat de bijzondere omstandigheden in zijn situatie maken dat de weigering een vergunning te verlenen onevenredig is. Het delict is gepleegd op jeugdige leeftijd terwijl eiser voortdurend in onzekerheid was omtrent zijn verblijfsaanspraken. Eiser werd niet begeleid of ondersteund en kon zich niet ontplooiën waardoor zijn misstap een niet verwonderlijk gevolg is. Eiser heeft een expliciet beroep gedaan op artikel 4:84, Awb, waarin wordt bepaald dat het bestuursorgaan handelt overeenkomstig de beleidsregel, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen. De rechtbank verwijst op dit punt naar bovengenoemde uitspraak van de ABRS van 27 mei 2005, gezien in samenhang met de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 12 januari 2005, en naar de uitspraak van de ABRS van 18 juli 2005, LJN: AU0289. Hieruit volgt dat bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 4:84 Awb niet gelegen kunnen zijn in het gepleegde misdrijf zelf of de beoordeling daarvan omdat die omstandigheden onderdeel vormen van verweerders driejarenbeleid. Om die reden kan deze grond niet slagen.

2.8 Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet voldoet aan de voorwaarden voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunning.

2.9 Niet is gebleken van bijzondere omstandigheden op grond waarvan verweerder in het onderhavige geval ten gunste van eiser van het ter zake gevoerde beleid had dienen af te wijken. Verweerder heeft zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser niet voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunning in aanmerking komt.

2.10 Het beroep is derhalve ongegrond.

2.11 Voor veroorzaking van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Zaaknummer: Av'b 05/37035

blad 4

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. D.M. Schuiling en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van J.A.B. Peterse-Verver als griffier op 22 mei 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten geschild in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 31 MEI 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
's-GRAVENHAGE

Mr. E.J.P. Cats

Hondsrug**Advocaten**

Mw. Mr. A. Mulder

Nassaulaan 28
7811 GK Emmen

T 0591 65 81 44

F 0591 61 33 88

www.hondsrug-advocaten.nl

E-mail info@hondsrug-advocaten.nl

Datum

27 juni 2007

Inzake

Afdeling Bestuursrechtpraak van de Raad van State

Hoger Beroep Vreemdelingenzaken

Postbus 16113

2500 BC 'S GRAVENHAGE

tevens per fax: 070-3651380

/Staat

IND-nummer: 9909.01.8048

hoger beroep

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN ✓	
27 JUN 2007	
ZAAKNR.	200704414
AAN:	V
BEHANDELD: DO:	PAR:

2315-A

Geeft eerbiedig te kennen:

van Burundische nationaliteit, geboren op _____, wonende te _____, te dezer zake woonplaats kiezende te Emmen aan de Nassaulaan 28 ten kantore van de advocaat en procureur mr. E.J.P. Cats, die verklaart tot het indienen van het onderhavige beroepschrift bepaaldelijk gemachtigd te zijn;

Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen de uitspraak van de Rechtbank 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen d.d. 22 mei 2007, AWB 05/37035, aan appellants gemachtigde verzonden op 31 mei 2007, waarbij het beroep van appellant tegen het besluit van verweerder d.d. 21 juli 2005 ongegrond is verklaard.

Appellant kan zich niet verenigen met hetgeen door de Rechtbank is overwogen en heeft hieromtrent de volgende grieven.

GRIEVEN**Grief 1.**

Appellant is van mening, dat de Rechtbank in voormelde uitspraak – ondermeer – zakelijk weergegeven heeft overwogen, dat bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 4:84 Awb niet gelegen kunnen zijn in het gepleegde misdrijf zelf of de beoordeling daarvan, omdat die omstandigheden oordeel vormen van verweerdters driejarenbeleid, zodat de door appellant aangevoerde omstandigheden niet tot afwijking van het beleid behoeven te leiden.

Ter toelichting:

appellant meent, dat artikel 4:84 Awb aan verweerder de bevoegdheid geeft tot afwijking van zijn beleid in geval van bijzondere omstandigheden. Zo luidt artikel 4:84 Awb: *het bestuursorgaan handelt overeenkomstig de beleidsregel, tenzij dat voor één of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onaanvaardig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen.*

Hondsrug**Advocaten**

-2-

Appellant heeft aangevoerd dat de bijzondere omstandigheden in zijn situatie maken, dat de weigering van een verblijfsvergunning in het kader van het zogenaamde driejarenbeleid onevenredig is. Appellant heeft in het beroepsschrift aangevoerd, dat deze bijzondere omstandigheden hierin bestaan, dat hij niet alleen reeds op 1 september 1999 een aanvraag om toelating als vluchteling heeft ingediend waarop nog immer niet is beslist, maar tevens in het feit, dat appellant destijds pas 17 jaar oud was. Appellant heeft voorts aangevoerd, dat verweerder, in plaats van hem bij binnenkomst in Nederland te ondersteunen en te begeleiden, hem jarenlang aan het lijntje heeft gehouden. Appellant heeft voorts in dit kader aangevoerd dat het niet verwonderlijk kan worden geacht dat zijn jonge leeftijd, het gebrek aan ontplooiingskansen in Nederland door de lange duur van de asielprocedure en de grote onzekerheid, op een gegeven moment tot ontsporing kunnen leiden.

Appellant meent, dat deze door hem aangevoerde bijzondere omstandigheden in ieder geval voor een deel niet als omstandigheden kunnen worden aangemerkt, die gelegen zijn in het gepleegde misdrijf zelf of de beoordeling daarvan. Appellant wijst daarbij met name op de zeer lange duur van de asielprocedure en de daarmee gepaard gaande onzekerheid. Dit zijn bijzondere omstandigheden, die niet gelegen zijn in het gepleegde misdrijf zelf of de beoordeling daarvan. Appellant meent echter wel, dat deze omstandigheden wel als bijzondere omstandigheden kunnen gelden, die ertoe leiden, dat weigering van een verblijfsvergunning overeenkomstig het beleid voor hem gevolgen heeft, die onevenredig zijn in verhouding met de tot de beleidsregel te dienen doelen.

Gezien het voorgaande is de uitspraak van de Rechtbank derhalve in strijd met het recht tot stand gekomen en dient deze uitspraak derhalve te worden vernietigd.

Redenen, waarom appellant zich wendt tot Uw Afdeling, met het verzoek voormelde uitspraak van de Rechtbank te 's Gravenhage te vernietigen en aan appellant alsnog een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd toe te kennen dan wel de zaak terug te verwijzen naar de Rechtbank.

- gemaakte -

Bijlage